

ODPIS

Sygn. akt VIII U 10027/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodniczący del. SSR Maciej Nawrocki

Protokolant st. prot. sąd. Anna Narożna

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2015 r. w Poznaniu

odwołania **S. G.**

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w P.

z dnia 8 października 2014r., znak: (...)

w sprawie **S. G.**

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w P.

o emeryturę rolniczą

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2014 r., znak (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w P., na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku złożonego dnia 1 października 2014 r., odmówił **S. G.** prawa do emerytury rolniczej.

Uzasadniając swą decyzję, organ rentowy wskazał na przesłanki nabycia prawa do emerytury rolniczej przewidziane w art. 19 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Organ rentowy stwierdził, że odwołujący spełnia trzy spośród, czterech wymaganych przesłanek – urodził się po 31 grudnia 1948 r., podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat i zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Nie spełnia natomiast przesłanki wieku, gdyż nie osiągnął wieku emerytalnego 60 lat.

Dnia 17 października 2014 r., w formie i terminie przewidzianym prawem, **S. G.** złożył odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazał, że przed złożeniem wniosku o emeryturę konsultował się w placówce organu rentowego odnośnie do warunków, jakie należy spełnić i stosownie do uzyskanych wskazówek wyzbył się gospodarstwa rolnego. Podkreślił również, że od początku jego zabiegów o emeryturę, urzędniczka udzielająca mu wskazówek znała jego wiek. /vide odwołanie k. 2-3 akt/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji. /vide odpowiedź na odwołanie k. 5-6 akt/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...)

Odwołujący podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres ponad 30 lat.

Odwołujący zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

bezsporne; dowód: dokumenty zgromadzone w aktach rentowych

Latem 2014 r. odwołujący udał się do P. Terenowej organu rentowego w P. celem zweryfikowania możliwości ubiegania się o emeryturę rolniczą. Obsługująca odwołującego urzędniczka D. K. wskazała mu na konieczność spełnienia przesłanek w postaci wieku (60 lat), stażu ubezpieczeniowego (30 lat – spełnienie tej przesłanki zweryfikowano od ręki telefonicznie w odpowiedniej komórce) oraz zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej. Na skutek tych wskazówek odwołujący „przepisał” swoje gospodarstwo rolne na syna, zaprzestając prowadzenia działalności rolniczej.

W rozmowie odwołującego z D. K. pojawiła się również kwestia spełnienia przesłanki wieku do końca 2017 r. Uzasadnieniem dla omawiania tej ostatniej kwestii było to, że regulacja odnośnie do tzw. wcześniejszej emerytury rolniczej, o którą ubiega się odwołujący będzie obowiązywała do końca 2017 r. (tj. do tego czasu należy spełnić wymóg wieku – 60 lat), zaś odwołujący spełni ten warunek w listopadzie 2017 r., czyli pod sam koniec obowiązywania regulacji.

Na skutek otrzymanych informacji, odwołujący w dniu 1 października 2014 r. złożył wniosek o emeryturę, przy czym wypełniał go przy wsparciu D. K..

bezsporne; dowód: zeznania świadka D. K. – k. 24, zeznania odwołującego – k. 24v-25

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dokumentów oraz zeznań świadka D. K. i odwołującego.

Sąd uznał za wiarygodne w całości **dokumenty** zawarte w aktach pozwanego organu rentowego, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ponieważ nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, nie było podstaw, ażeby odmówić im wiary.

Ocena wiarygodności zeznań świadka D. K. i odwołującego nasuwa pewne trudności. O ile „w ogólnym zarysie” zeznania te są spójne i korespondują ze sobą – odwołujący konsultował się w sprawie przesłanek nabycia prawa do emerytury, jego sytuację prawną weryfikowano i wyniki tej weryfikacji przekazano, odwołujący stosownie do udzielonych wskazówek zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z punktu widzenia nabycia prawa do emerytury doniosły prawnie jest rok 2017 – to różnią się w detalach. Odwołujący twierdził, że przekazano mu, iż wprawdzie warunek wieku (60 lat) należy spełnić do grudnia 2017 r., ale na emeryturę częściową może iść od razu. Natomiast świadek twierdzi, że poinformowała odwołującego, że warunki do nabycia emerytury spełni w 2017 r. Wydaje się, że rozbieżności w tych relacjach nie da się dzisiaj rozwikłać. Być może zresztą było tak, że odwołujący opacznie zrozumiał to, co mówiła D. K. (która być może, niepotrzebnie i myląc dla odwołującego, powiedziała, że ważne jest, by przesłanka wieku była spełniona do końca 2017 r., co w przypadku odwołującego i tak w sposób oczywisty miało miejsce).

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 19 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Art. 19. 1. Emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny określony w ust. 1a i 1b;
- 2) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem art. 20.

1a. Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie (...) [pominięto]:

1b. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie:

1) [pominięto]

...

25) po dniu 30 września 1953 r. wynosi co najmniej 67 lat.

2. Emerytura rolnicza przysługuje także ubezpieczonemu rolnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek 55 lat, jeśli jest kobietą, albo 60 lat, jeśli jest mężczyzną;
- 2) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat;
- 3) zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się do rolnika, który do dnia 31 grudnia 2017 r. spełnił warunki, o których mowa w ust. 2.

3. [pominięto]

4. (uchylony).

W świetle przywołanych przepisów oczywistym jest, że odwołujący nie spełnia warunków przyznania emerytury rolniczej zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy – nie osiągnął bowiem wieku 60 lat. Wiek ten osiągnie dopiero dnia 8 listopada 2017 r.

Oceny prawnej rozpatrywanej sprawy nie może zmienić ustalenie, że na etapie kompletowania wniosku urzędniczka organu rentowego udzieliła odwołującego wadliwego pouczenia, ani tym bardziej opaczne zrozumienie przez odwołującego pouczenia niewadliwego – przy czym rozstrzygnięcie, który z tych przypadków miał miejsce jest obecnie zgoła niemożliwe, wobec sprzeczności relacji odwołującego i świadka (por. ocena dowodów powyżej).

Mając na względzie powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, Sąd Okręgowy uznał, że decyzja organu rentowego odmawiająca przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury odpowiada prawu i na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

/-/ M. N.

/-/ Maciej Nawrocki